

ביצה ל

משנה. אין נוטלין עצים מן הסוכה. אלא מן הסמוך לה.

קושי: מאי שנא מן הסוכה דלא?

תירוץ: דקא סתר אהלא

קושי: מן הסמוך לה - נמי קא סתר אהלא!

תירוץ 1: אמר רב יהודה אמר שמואל: מאי סמוך - סמוך לדפנות.

תירוץ 2: רב מנשיא אמר: אפילו תימא בשאין סמוך לדפנות, כי תניא ההיא - באסורייתא.

תניא רבי חייא בר יוסף קמיה דרבי יוחנן:

תנא קמא	ר' שמעון
אין נוטלין עצים מן הסוכה אלא מן הסמוך לה	מותר
ושוין בסוכת התג בחג שאסורה,	
ואם התנה עליה - הכל לפי תנאו	

קושי: ורבי שמעון מתיר? והא קא סתר אהלא!

תירוץ 1: אמר רב נחמן בר יצחק: הכא בסוכה נופלת עסקינן, ורבי שמעון לטעמיה, דלית ליה מוקצה.

דתניא: **מותר השמן שבנר ושבקערה - אסור, ורבי שמעון מתיר.**

קושי: מי דמי? התם - אדם יושב ומצפה אימתי תכבה נרו, הכא - אדם יושב ומצפה אימתי

תפול סוכתו?

תירוץ 2: אמר רב נחמן בר יצחק: הכא בסוכה רעועה עסקינן, דמאתמול דעתיה עלויה.

ושוין בסוכת התג שהיא אסורה, ואם התנה עליה הכל לפי תנאו.

קושי: ומי מהני בה תנאי? והאמר רב ששת משום רבי עקיבא: מנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעה -

שנאמר (ויקרא כג) **חג הסוכות שבעת ימי צה**, ותניא, **רבי יהודה בן בתירא אומר: מנין שכשם שחל שם**

שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסוכה - תלמוד לומר חג הסוכות שבעת ימי צה, מה חג לה' - אף

סוכה לה'.

תירוץ: אמר רב מנשיא בריה דרבא: סיפא אתאן לסוכה דעלמא. אבל סוכה דמצוה - לא מהני בה

תנאה.

קושי: וסוכה דמצוה לא? והתניא: **סככה כהלכתה, ועטרה בקרמים ובסדינין המצויירין, ותלה**

בה אגוזים, שקדים, אפרסקים, ורמונים, ופרכילי ענבים, יינות, שמנים, וסלתות, ועטרות שבלים - אסור

להסתפק מהן עד מוצאי יום טוב האחרון של חג. ואם התנה עליהם - הכל לפי תנאו!

תירוץ: אבבי ורבא דאמרי תרוייהו: באומר איני בודל מהם כל בין השמשות, דלא חלה

קדושה עלייהו. אבל עצי סוכה דחלה קדושה עלייהו - אתקצאי לשבעה.

קושי: ומאי שנא מהא, דאתמר: הפריש שבעה אתרוגים לשבעת הימים, אמר רב: כל

אחת ואחת יוצא בה ואוכלה לאלתר, ורב אסי אמר: כל אחת יוצא בה ואוכלה למחר.

תירוץ: התם דמפסקו לילות מימים - כל חד וחד יומא מצוה באפי נפשיה הוא. הכא,

דלא מפסקו לילות מימים - כולהו יומי כחדא יומא אריכתא דמי.